

Con đường nhỏ từ thị trấn Núi Thành đến xuống bãi Rừng (xã Tam Quang, Núi Thành, Quảng Nam) như kéo dài như khát khao tìm hòng sông suối trong cội a biển. Nếu không theo đường này, thì dòng thuyền theo dòng Trường Giang, xuôi ra cửa biển rồi quanh vào Rừng, biển sẽ ngập trong màu xanh bát ngát của sông biển và bát ngát rừng trập trùng đáng ông Đền, bà Che tím tím khoét rừng trái....

Từ thị trấn Núi Thành, nếu chúng ta vào chu du xuống biển, du khách sẽ chút ít thời gian ngắm cảnh chỉ 7km về hướng tây, đến với một thác núi đẹp hoang sơ mà thiên nhiên ưu đãi ban tặng. Thác Hồ Giang Thâm luy lù như những ai thích sự lãng mạn và cũng để thách thức sự mạo hiểm khám phá. Phía xa con suối đổ xuống các tầng đá tạo thành những ngùn ngụt thác đổ quyện rũ. Những người thích cảm giác mạnh có thể leo lên các mỏm đá nhấp nhô để chinh phục những ngùn ngụt thác cao. Trên suối con suối, một hồ nước nhỏ phía dưới ra yên bình như gương, như gương gửi vào những ai muốn tìm về một khung cảnh tĩnh mịch và thi vị của thiên nhiên hoang dã.

Rời núi, đến với biển. Bãi Rừng với vẻ đẹp quyến rũ hoang sơ, cửa biển ngập làn cát vàng cháy

bên, mọi người đãi khách bên ngoài món mứt tết, cá chuồn nướng, cháo hũ... thơm phức.

Buổi sáng đứng trên đỉnh cao khoảng 40m so với mặt biển, nhìn resort với ngôi đền hiện ra thật thoáng đãng như tầng thông. Trùng Động resort mới đi vào hoạt động được một năm, mang dáng vẻ của một làng quê Việt. Nghe thông reo, và đắm chìm trong không gian này, nhìn hàng trăm thuyền nhỏ quay về. Trùng Động kiêu hãnh trên những thềm cỏ mượt mà như tơ, con đường dẫn vào các lối như giảng dạy sông. Một không gian như thơ, bên bờ biển hẻo lánh. Một chiếc cầu nhỏ xinh xắn dẫn đường vào Biện Xanh resort, được xây dựng khang trang với 38 phòng. Đây là một khu nghỉ dưỡng được xây dựng theo kiểu kiến trúc nhà biển Vũng Tàu, nhà không gian còn lại với giếng kiếng nhà mái ngói Quê. Một khuôn viên như một nhóm che phủ bởi mái ngói rừng thành thung khi nhìn khu resort và cả vẻ đẹp của biển. Tất cả được mở ra chào đón mọi người mà khách của những cô gái mà nhìn thấy Quê.

Đi dọc bãi biển, các khu hàng ăn uống mọc lên san sát nhau. Món cá chuồn nướng là dĩ nhiên mùi của biển. Nhìn con cá còn tươi, đặt lên trên vỉ, nướng với lá than hồng. Cá được ăn cùng với muối ớt nóng và ớt xanh, vừa ăn vừa xuyết xoa, mọi người đều vui vẻ với cả đôi mắt.

Chỉ nhìn thấy, thì vẻ đẹp là lang thang trên bãi cát mịn vàng. Cát se lòng, dẫm dẫm cùng sóng biển. Theo con nước, cát chảy ngoằn ngoèo tạo nên những đường nét lạ mắt của biển cùng gió và mặt. Nghe có cảm giác như bên mình, đó là khi ta ngã mình xuống cát và nghe khúc nhạc vui của biển thông. Ngoài xa là những mảng đá ghồ ghồ được chôn lên nhau tạo nên những mảng lớn, núi đá lớn chôn mình lên trên nền xanh của biển. Không có gì thú vị bên đường trên những mảng đá lớn để nhìn ra xa, biển mênh mông ôm ấp lấy những con thuyền. Con nước xuôi, những cơn đá ong hiện ra đầy rẫy. Đó còn câu có sóng, chỉ cần dẫm chân trong bọt sóng, chỉ cần một cái, ta như quên hết mọi điều và thả lỏng mình trôi với tuổi thơ... Ít ai hiểu được đây lâu, những người mới đến đây mà không cảm thấy mình trong làn nước biển xanh biếc sẽ thật tiếc nuối. Biển trong veo đến tận lòng mình. Biển, trời, sóng tím của rặng đá nhai mãi lâu giờ và đẹp biết bao trong ngàn năm kiến tạo...